

ובן שניינו, ספר היה לו לוחנוך, וזה ספר ממקום של ספר של תולדות אדם היה, וזהו סוד החכמה, שהרי מהארץ נפל. זהו שפטות ואינו כי לך אתו אליהם. והוא הנער, שפטותם (משל ב') חנק לנער על פי דרכו. ובכ" גניזים עליונים נמסרו בידיו. וזה מסר ונמן ועשה שליחות, ואלו מפתחות נמסרו בידיו. ומאה ברכות לוחם בכל יום וקשר קשורים לרובנו. הקדוש ברוך הוא לך אותו מהעוולם לשמש אותו. זהו שפטות כי לך אתו אליהם.

ומזה נמסר ספר שגURA ספרו של חנוך. בשעה שאחיו אותו הקדוש ברוך הוא, הראה לו כל גניזים עליונים. הראה לו עז חמימים באמצע הארץ והעלים שלו וענפיו, והכל ראיינו בספרו. אשרי אתם חסידים עליונים שהחכמה עליונה התגלתה להם ולא נשכח מהם לעולמים, כמו שנאמר (תהלים כה) סוד ה' ייראיו ובריתו להודיעם.

ויאמר ה' לא ידונן רוחני באדם לעלם בשוגם הוא בשר וגוי. רבינו אחא אמר, באוטו זמן היה אותו נבר ששפוף וויצא, מוציא רום עליזה מעז החיים ומוריק באילן (שורה בו המות) (מעץ המות), ונמשכות רוחות לוחך בני אדם ימים (מנין) רבים, עד שעלי רעות והחצבו לפתח. אז הסתלקה רוח עליונה מאותו אילן בשעה שפרחו נשמות בבני ובנו אדים. וזה שפטות לא ידונן רוחני באדם לעלם. تحت לעולם בשעה שפרחו נשמות בבני אדים.

בשוגם הוא בשר, רבינו אלעזר אמר, (בישתו של רב אלעזר אמר) בשוגם זה משה, שהוא מאיר ללובנה, ומכח זה עומדים בני אמר) בשוגם דא משה. דאייהו נהיר

יבן פגינן ספר הוה ליה לוחנוך. ורק ספר מאמר דספרה דתולדות אדם הוה הוא ר' ר' ר' דחכמתא. ר' ר' מארעא אנתניטיל הדא הוא דכתיב ואיננו כי לך אותו אליהם. והוא הנער. בדכתיב, (משל ב') חנק לנער על פי דרכו.

ובכל גניזי עלאי אטמיסון בידיה. ורק מסיר ויהיב ועבד שליחותא. ואלה מפתחן אטמיסון בידיה. ומאה ברקאנ נטיל בכל יומא וקשר קשירין למאירה. מעולם נטיל ליה קדשא בריך הוא לשמושיה הדא הוא דכתיב כי לך אותו אליהם.

ימן דא אטמיסר ספר דאקרי ספרה דוחנוך. בשעתה דאחד ליה קדשא בריך הוא אחמי ליה כל גניזי עלאי. אחמי ליה אילנא דחמי בגו מציאות גנטא וטרפוי וענפוי. וכלא חמיין בספריה. זפקאן אונין חסידי עלאין דחכמתא עלאה אתגלי להו ולא אנתשי מניניו לעלמיין כמה דאת אמר, (תהלים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם:

ויאמר יי לא ידונן רוחני באדם לעולם בשוגם בההוא בשר וגוי. (חס) רבינו אחא אמר בההוא זמנא הוה בהוא נהרא דנגיד ונפיק, אפיק רוחא עלאה מאילנא דחמי ואריך באילנא (ריש�א ביה מותא) (מאילנא רמותא) ואטמישבן רוחין בגוועיהו דבני נשא יומין (וינין) סגיאין. עד דסלקי בישין ואתעדו לפתח. כדין אסתלק רוחא עלאה מההוא אילנא בשעתה דפרק נשמותין בבני (בנין) נשא הדא הוא דכתיב לא ידונן רוחני באדם לעולם. למיכב לעולם בשעתה דפרקו נשמותין בבני נשא. בשוגם הוא בשר רבינו אלעזר אמר (רבינו אלעזר אמר) בשוגם דא משה. דאייהו נהיר